

El Castell de La Roca

*A la distingida senyora donya
Francesca Estrany, vídua d'Alomar*

*Al bell cim d'un turó rublert d'alzines,
abrigades per l'aura tes ruines,
reben tristes el bes del sol ponent,
que pels rics finestrals, rialler devalla,
mentre espessa verneda n'embolcalla
amb sa sombra el cristall del fresc Mogent.*

*La Roca, a ton recer, s'asseu tranquil·la,
amb posat escaient d'antiga vila
que conserva dels velts la fe i virtuts.
L'estenall de ses cases alegroies
amb orgull mostra al món, tan rares joies
ennoblint-se amb el brill de tos escuts.*

*A tos peus com catifa matisada
horta hermosa, s'hi estén, verda i gemada,
que l'envolta amb corona de verdor,
i al lluny, com heralds d'antigues gestes,
dels Cèl·lecs i Montseny les altres crestes
semblen dar-te constant guàrdia d'honor.*

*Es tan noble i gentil el teu aspecte
que, encisat, fins el temps els murs respecta
que honraren els Monclús, Lleis i Guillems.
Dels Cabrerers i Marques, palau fóres
prenent-te els braus Torrelles aleshores
per ferm casal i fortalesa ensems.*

*Fidel sempre a la Pàtria catalana,
dels traidors vares ser-ne la fosana
quan es creien furtar legítims drets.
¡Què cinc segles pogués tornar enrera
i posar-se a xopluc de la senyera
que onejava el més alt dels teus marlets!*

*¡Amb quin odi i rancor foren tenyides
tes parets, per la sang dels fratricides
defensors del despòtic Joan segon,
quan, triomfant, en Bell-lloc, amb via cega
els germans Oliver al butxi entregà,
mentre el poble a Enric quart per rei pregon!*

*I en les guerres crudels amb els francesos,
quan Castella ens volta al jou sotmesos
i contra els Segadors va Felip quart,
ta glòria pel Vallès veus sempre estesa,
servant-te, inexpugnable fortalesa,
essent de nostres drets ferm baluart.*

*Fins ara que entre runes ja t'ensorres,
conserveu dels Torrelles les tres torres
com símbol de triple poderiu.
Tos murs espitllersats i règia estança
demostran bé el respecte i gran privança
que fa segles alcançà ton senyoriu.*

*Senyoriu que a cap més no cal que envegis
puix l'arxiu veus honrat pels privilegis
que per lleial et cediren nostres reis;
si bé el més ric blassó que ostentar pogués
és l'haver en diades malastrugues
ajudat a Catalunya amb tos servels.*

*Per això d'admiració mon cap s'inclina
quan tes gestes i glòries endevina
pintades en tos gòtics capitells,
que embelliren la cambra deliciosa
en que Dolça, la damisel·la hermosa
de Rogell, besà els daurats cabells.*

*Jo us venero, oh, pedres desgastades
on la Pàtria entre el llor hi té gravades
les proeses que un jorn van fer-la gran!
Jo us saludo, històriques muralles,
que entremig la remor de les batalles
del gran Jofre, el penó heu servat triomfant.*

*Que Déu vos guard, oh, gòtiques despulles!
Sou de l'Arbre Sagrat preuades fulles
que fins a terra i tot mai mortreu.
Mentre quedi un borrhall de vostra història
Catalunya hi tindrà un jotell de glòria!
¡Record de ses grandeses en sereu!*

HERMENEGILD CARRERA I MIRÓ

Melge de La Roca - (Any 1904)

Tret del llibre "Tricologia del cor", amb permís de la família de l'extim
ex-melge de La Roca, a qui tant hem admirat.

Hiverns sense fred

Som a les acaballes de l'hivern i bé pot dir-se que encara no hem vist la cara del fred.

La primavera va empalmada amb la tardor i els arbres, tot just despulats de les fulles velles, es cobreixen de rebrots que ben prompte seran esplèndids i frescs brancatges.

L'hivern de 1935-1936, doncs, podrà ésser classificat en el nombre d'hiverns sense fred, però per molt que ens admirí la seva bonança, cal tenir en compte que d'hiverns n'hi ha hagut encara de més temperats en el transcurs dels segles.

D'un antic setmanari que guardem en el nostre arxiu, hem extret aquestes notes:

En 1183 els arbres fruiters varen florir pel desembre, la vinya pel febrer i la verema va poder fer-se pel juliol.

Pel nadal de 1228, els nois collien violes per les vores del Rhin.

En 1692 no es va encendre cap brasé ni estufa en tot Alemanya.

En 1782 la calor fou extraordinària du-

rant l'hivern; pel gener tot estava florit com en el mes de maig.

Durant l'hivern de 1821 - 1822 va ésser extremadament dolça la temperatura; hi va haver pèsols florits pel mes de desembre.

En la segona meitat del segle passat, els hiverns més suaus varen ésser els de anys 1882, 1883, 1884 i 1888.

Cosa que devia fer molt poca gràcia als fabricants d'articles de llana, als industrials del ram de calefacció i... als ex-

dedors de pastilles per a la tos.

Llegiu LA VALL DEL MOGENT

WESS - BUSSAT